

STIPENDIUM TILL HÄLSINGEMUSIKER

■ Magnus Zetterlund från Forsa har fått ett stipendium från Konstnärnämnden på 50 000 kr. Magnus bor i Stockholm och jobbar nu med folkmusikgruppen Nordic och olika vissångare.

SPANSKT PRIS TILL KADARE

■ Den albanske författaren Ismail Kadare tilldelas årets upplaga av det prestigefyllda spanska priset Premios Príncipe de Asturias. Enligt motiveringen han är "en av Europas största författare".

Herrens tjänarinnor IV, papier-maché av psalmboksblad. Anna Lindkvist.

FOTO: JAN OLSSON

Kvinnokraft hyllas i konst

Sommarens mest övertygande utställning hittills har kultursidans recensent Jan-Olov Nyström sett på konsthallen i Färila.

UTSTÄLLNING

Anna Lindkvist Adolfsson
Objekt, skulptur
27 juni till 22 juli

FÄRILA

Anna Lindkvist Adolfssons utställning på Färila konsthall är kanske sommarens mest helgjutna och övertygande. Med ett sparsmakat urval har hon skapat en tydlig, rolig och mycket vacker manifestation om kvinnoliv, tro, historiskt arv och en aning hälsingehistoria också.

Hon visar att det visst är möjligt att skapa politisk konst som är både rolig, vacker och närmast pedagogiskt tydlig. Detta utan att förlora sin gestaltande spänning. Först av allt möter man ett antal huvuden skulpterade i papier-maché. Man ser tydligt texten på deras "hy" och tänker postmoderna tankar om en text som lever sitt eget liv på människor som inga ögon har, men ändå ska läsa.

Och så kan man förstås skriva, men det är bara kritikerpladder och betyder ingenting. För texten är nämligen

psalmboksblad, långa och många, hundratals psalmverser. Och då ringas utställningens tema in, kvinnor och religiositet. Är dessa verser en uppbygglig struktur eller en inlåsande? De många och täta raderna, har de fångat eller befriat henne?

På väggen intill hänger hårknutar av lin, vissa monterade på stålplattor, andra på kristliga boksidor. En sär egen topografi, man talade om dold kvinnokraft för hundra år sedan, här är det hårt friserade håret förenat med järn eller med Gud. Kallades de inte pingstknutar förr, dessa hårknutar?

Jo, det handlar mycket om kvinnokraft, ett antal händer längs en annan vägg sticker och sticker, ytterligare några monterade handpar håller i en bok, jag vill tro det är en psalmbok. Ett av handparen har fått folkdräktsmönstrade fingervantar, det enda inslaget i utställningen som lyser av färg. Flera av dessa verk heter "Herrens tjänarinnor".

Visst är det en hyllning till kvinnan, hon som alltid bar dubbelt i det gamla samhället eftersom hon också skulle

Hon visar att det visst är möjligt att skapa politisk konst som är både rolig, vacker och närmast pedagogiskt tydlig.

reproducera släktet. Hon som var allt annat än vek, hon hade stål under hårknuten och kunde sy korsstygn på vilka material som helst, till och med genom de svängda träplankor som pryder ena utställningsväggen.

Hon som var sammansatt av idel goda dygder, måttfull, duglig, stark och händig, som de broderade omdömena lyder på ståltuberna med virkad spets. De liknar bröllopskarameller, men deras moral är förpackad i ointaglig metall.

Kvinnors fromhet, kvinnors flit och slit och eviga dygd. Lite grann också deras frihet i de stora skärmfigurerna "Dansen". Som liknar dräkter, frigjorda från sin kropp, svävande över dansgolvet. Anna Lindkvist Adolfsson får mycket sagt på den lilla ytan i Färila konsthall. Om det gudliga och om det världsliga. Men vad vill de stora, äggformade föremålen säga? Dessa fruktbarhetssymboler som fått namnet "Muller". Är de det dolda hotet, möjligheten att all denna kvinnodisciplin också kan sprängas?

Sommarens hitintills mest besöksvärda utställning, pågår till den 22 juli.

JAN-OLOV NYSTRÖM

Fotnot: Anna Lindkvist blev den 25 juni riksspelman på kohorn och kunde därför inte själv medverka vid sin vernissage i Färila.

Herrens tjänarinnor I, häcklat lin, psalmboksblad, järn.

Herrens tjänarinnor II, betong, ull.

Herrens tjänarinnor III, betong, ull. Till vänster: Duktig flicka, trä, ull.